



صوت؛ گفتاری از استاد مطهری درباره یاران امام حسین(ع)

اباعبدالله علیه السلام در شب عاشورا فرمود: من اصحابی بهتر و باوفاتر از اصحاب خودم سراغ ندارم.

اباعبدالله علیه السلام در شب عاشورا فرمود: من اصحابی بهتر و باوفاتر از اصحاب خودم سراغ ندارم.

به گزارش خبرگزاری مهر، صوت پیش رو سخنی از استاد مطهری با موضوع اصحاب امام حسین (ع) است که متن آن نیز در ادامه تقدیم حضور می گردد.

یکی از علمای بزرگ شیعه گفته بود: من باور نداشتم که این جمله را اباعبدالله فرموده باشد به این دلیل که با خودم فکر می کردم اصحاب امام حسین خیلی هنر نکردند، دشمن خیلی شقاوت به خرج داد. امام حسین است، ریحانه پیغمبر است، امام زمان است، فرزند علی است، فرزند زهراست؛ هر مسلمان عادی هم اگر امام حسین علیه السلام را در آن وضع می دید، او را یاری می کرد.

آنها که یاری کردند خیلی قهرمانی به خرج ندادند، آنها که یاری نکردند خیلی مردم بدی بودند. این عالم می گوید: مثل اینکه خدای متعال می خواست مرا از این غفلت و جهالت و اشتباه بیرون بیاورد. شبی در عالم رؤیا دیدم صحنه کربلاست و من هم در خدمت اباعبدالله آمده ام اعلام آمادگی می کنم.

خدمت حضرت رفتم، سلام کردم، گفتم: یابن رسول الله! من برای یاری شما آمده ام، من آمده ام جزء اصحاب شما باشم. فرمود: به موقع به تو دستور می دهیم. وقت نماز شد. (ما در کتب مقتل خوانده بودیم که سعید بن عبدالله حنفی و افراد دیگری آمدند خود را سپر اباعبدالله قرار دادند تا ایشان نماز بخواند.) فرمود: ما می خواهیم نماز بخوانیم. تو در اینجا بایست تا وقتی دشمن تیراندازی می کند، مانع از رسیدن تیر دشمن شوی. گفتم: چشم، می ایستم. من جلوی حضرت ایستادم. حضرت مشغول نماز شدند. دیدم یک تیر دارد به سرعت به طرف حضرت می آید. تا نزدیک من شد، بی اختیار خود را خم کردم.

ناگاه دیدم تیر به بدن مقدس اباعبدالله اصابت کرد. در عالم رؤیا گفتم: اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ اتُوبُ إِلَيْهِ عَجَب کار بدی شد! دیگر نمی گذارم. دفعه دوم تیری آمد. تا نزدیک من شد، خم شدم. باز به حضرت خورد! دفعه سوم و چهارم هم به همین صورت خود را خم کردم و تیر به حضرت خورد. ناگهان نگاه کردم دیدم حضرت تبسمی کرد و فرمود: مَا رَأَيْتُ أَصْحَاباً ابْرَ وَ أَوْفَى مِنْ أَصْحَابِي «۱» اصحابی بهتر و باوفاتر از اصحاب خودم پیدا نکردم. در خانه خود نشسته و مرتب می گوید: «يَا لَيْتَنَا كُنَّا مَعَكَ فَتَفَوَّرَ فَوْزاً عَظِيماً» ای کاش ما هم می بودیم، ای کاش ما هم به این رستگاری نائل می شدیم. پای عمل به میان نیامده است تا معلوم شود که در عمل هم اینچنین هستی یا نه. اصحاب من مرد عمل بودند نه مرد حرف و زبان.

پاورقی (۱): روضة الواعظین، ج ۱/ ص ۲۱۹

لطفاً صبر کنید ...

<form/>